

Sygn. akt II Ca 658/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 2 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Janusz Roszewski (spr.) SSO Małgorzata Pilarczyk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2017r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa D. Ł.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie

z dnia 22 września 2016r. sygn. akt I C 43/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) na rzecz powódki D. Ł. kwotę 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych podwyższoną o stawkę 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia adwokata W. G. w Kancelarii Adwokackiej w P. za nieodpłatną pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu przez tego adwokata w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Małgorzata Pilarczyk SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygnatura akt II Ca 658/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki D. Ł. kwotę 9.300 złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 9.000 zł od dnia 31 grudnia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 9.000 zł od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałej części oraz orzekł o kosztach procesu w tym o nieuiszczonych kosztach sądowych.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie wniósł pozwany zaskarżając wyrok ten w części tj. – w punkcie 1 w części ponad zasądzoną od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4 800 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 4 500 zł od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty, tj. co do kwoty 4 500 zł wraz z ustawom do dnia 31.12.2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 4 500 zł od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty, - w punkcie 3 i 4 rozstrzygających o kosztach postępowania w całości.

Wyrokowi temu apelujący zarzucił naruszenie art. 321 § 1 kpc w z art. 187 § 1 pkt 1 i 2 kpc oraz art. 316 § 1 kpc poprzez ustalenie przez że należne powódce zadośćuczynienie, winno wynosić 18 000 zł, podczas gdy podstawa faktyczna żądania obejmowała żądanie zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki zadośćuczynienia w kwocie 9 000 zł, przez wyrokowanie ponad żądanie, poprzez czynienie przez Sąd domniemań w zakresie żądania powódki oraz pominięcie faktu, że powódka nie wywodziła o okolicznościach mających uzasadniać, że odpowiednie zadośćuczynienie za doznaną krzywdę winno wynosić 18 000 zł.

W odpowiedzi na apelację pozwanego, powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja pozwanego jest nieuzasadniona.

Sąd Okręgowy w całości aprobuje ustalenia faktyczne dokonane w sprawie przez Sąd Rejonowy, bowiem ich treść jest niesprzeczna z wynikami postępowania dowodowego opartego na wszechstronnej ocenie zgromadzonych dowodów nie mającej cech dowolności. W konsekwencji przyjmuje ich wynik do dalszych rozważań nad podstawą materialną rozstrzygnięcia.

W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Nie doszło zarówno naruszenia zakazu wyrokowania ponad żądanie odpowiadających zarzutowi naruszeniu przepisu art. 321 §1 k.p.c., jak i pominięcia podstawy faktycznej uzasadniających żądania jako naruszenia art. 187 §1 pkt 1 i 2 k.p.c. oraz art. 316 §1 k.p.c. dotyczącego podstawy rozstrzygnięcia, które to uchybienia skarżący upatruje w zasądzeniu na rzecz powódki zadośćuczynienia kwoty zadośćuczynienia w wysokości 9.000 zł bez uwzględnienia udziału w wysokości 50% w odpowiedzialności pozwanej wynikającej z zawartej umowy koasekuracji oraz nieuwzględnienia, że powódką przytaczała wyłącznie okoliczności faktyczne uzasadniające w jej ocenie sumę zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 9.000 zł a nie 18.000 zł.

Zgodnie z art. 321 §1 k.p.c. granice przedmiotu sporu – i orzekania – są wyznaczone żądaniem powoda zgłoszonym w pozwie oraz w jego uzasadnieniu (art. 187 § 1 k.p.c.); (por. np. wyrok SN z dnia 18 marca 2005 r., II CK 556/04, OSNC 2006, nr 2, poz. 38 z glosą E. Łętowskiej, PiP 2005, Z. 10, s. 123; wyrok SN z dnia 24 maja 2007 r. V CSK 25/07, OSNC-ZD 2008, nr B, poz. 32 z glosą M. Rzewuskiej i M. Rzewuskiego, Edukacja Prawnicza 2009, nr 11, s. 22; wyrok SN z dnia 7 listopada 2007 r., II CSK 344/07, LEX nr 388844; wyrok z dnia 21 maja 2009 r., V CSK 439/08, LEX nr 518121).

Żądanie, z jakim powód zwraca się do sądu, musi być dokładnie określone. Dokładne określenie żądania jednak wymaga także nierozłącznie istnienia drugiego elementu obligatoryjnego pozwu, tj. wskazania okoliczności faktycznych i dowodów pozwalających na stwierdzenie ich istnienia, co umożliwi określenie granic uprawnień i zasadności żądań powoda oraz pozwala na ich indywidualizację. Wskazanie okoliczności faktycznych w pozwie musi nastąpić w takich granicach, aby można było stwierdzić, że skierowane do sądu żądanie znajduje w nich uzasadnienie (por. K. Piasecki, Wyrok I instancji w procesie cywilnym. Warszawa 1981, s. 81).

W przypadku żądania zasądzenia od pozwanego określonego świadczenia żądanie określa wskazana w pozwie kwota pieniężna.

Należy podkreślić, że w oparciu określone w powództwie żądanie zapłaty kwoty 9000 zł z tytułu zadośćuczynienia oraz przytoczone okoliczności je uzasadniające, Sąd I instancji prawidłowo ustalił zakres krzywdy doznanej przez powódkę wskazując wszystkie obrażenia jakich doznała, cierpienia fizyczne i psychiczne z tym związane oraz trwałość występujących zmian. Prawidłowo również ustalił, że powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %. Dodać też należy, że w wyniku wypadku powódka nadal ma trudności z chodzeniem i lek przed korzystaniem z roweru na którym się poruszał podczas wypadku. Zasadnie zatem Sąd pierwszej instancji i zgodnie z dyspozycją art. 445§1 k.c. uznał, że sumą odpowiednią, bowiem rekompensującą całą krzywdę, która doznała powódka w wyniku zdarzenia szkodzącego powinna być kwota 18.000 zł. Prawidłowo również do tej właśnie sumy Sąd Rejonowy, odniósł zakres odpowiedzialności pozwanego w ramach umowy o koasekuracji z dnia 30.04.2011r., która stanowi udział w ryzyku wynoszącym 50%.

Po uwzględnieniu zatem udziału pozwanego w ubezpieczonym ryzyku, należy zgodzić się, że kwota 9.000 zł, stanowiąca przedmiot żądania powódki wobec pozwanego stanowi część niezaspokojonego roszczenia z tego tytułu. Zarzut naruszenia art. 321 §1 k.p.c. poprzez zasądzenie ponad żądanie jest z tej przyczyny nieuzasadniony. Sąd Rejonowy bowiem nie zasądził kwoty wyższej od kwoty wskazanej w pozwie, a więc kwoty 9.000 zł, i to bez względu na kwalifikację prawną roszczenia, w wyniku której ostatecznie doszedł do przekonania, że jest to kwota uzasadniona. Zakaz orzekania ponad żądanie nie odnosi się bowiem do podstawy prawnej powództwa wskazywanej przez fachowego pełnomocnika, lecz odnosi się do samego żądania (petitum), bądź okoliczności podstawy faktycznej (causa petendi).

Wobec powyższych stwierdzeń Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 §1 k.p.c. i § 2 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1668.). Pozwany uległ bowiem co do całości apelacji.

SSO Małgorzata Pilarczyk SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski